

SĂ PĂSTRĂM BOGĂȚIA PRIN MILOSTENIE

- *Duminica a 22-a după Rusalii, Bogatul nemilostiv și săracul Lazăr - „Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia; Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura...”*

Bogatul se chinuia în iad nu pentru că ar fi fost bogat, nu din cauza bogăției lui, iar Lazăr se desfăta în rai nu pentru că fusese sărac. Bogăția în afară de măsură, cu orice titlu și prin orice mijloc ar fi fost câștigată, are întotdeauna în ea un izvor de nedreptate și neomenie. Soluția Sfinților Părinți este distribuirea bogăției prin milostenie. Bogatul a ajuns în iad pentru nesimțirea lui. Cea dintâi patimă a lui era nesimțirea și o lipsă de dragoste care nu are pereche. Căci nu este totuna dacă cineva, fiind lipsit, nu ajută pe altul lipsit, sau dacă cineva, trăind în toată desfătarea, fără grijă, lasă pe alții să se istovească de foame. Bogatul a ajuns în iad pentru că n-a știut ce este iubirea față de aproapele, n-a știut ce este mila; pentru împietrirea inimii lui, pentru indiferența sa. Chiar dacă bogatul nu era în mod direct responsabil de soarta săracului și nu avea vreo vină pentru sărăcia acestuia, totuși îl cunoștea și știa că trăiește în foame, fără adăpost și că era bolnav. Nu era responsabil formal. Dar ca om, ca frate, era responsabil. Avea mijloacele cu care să-i schimbe soarta sau cel puțin să i-o amelioreze. Iar ca om, avea datoria să o facă. Dar el a fost mândru, arogant, disprețuind pe Lazăr și pe alții aflați în situația lui. A fost pedepsit pentru că fusese lipsit de milă. Mila este virtute și trăsătură fundamentală a vieții creștine și a creștinului pentru că nu ești creștin decât când ești milostiv. Nemilostivirea se

pedepsește pentru că este un păcat față de porunca lui Dumnezeu și un păcat față de datoria pe care tu o ai față de semenul tău, față de oameni. Se știe că mila are două sensuri: este sentiment, pe de o parte, și act sau faptuire, pe de altă parte. Sentimentul este exprimat prin expresia „mi-e milă de cineva” sau „mi se face milă de cineva”, în timp ce actul este „a face milă cu cineva”. Acest fapt pune conștiinței noastre o problemă, și anume să nu rămânem doar la aspectul sentimental al milei, ci să ne străduim ca sentimentul să-l transformăm în act. Mila este fructul iubirii, iar iubirea este faptuire. Dumnezeu ne cheamă la iubire și vrea ca noi să iubim, pentru că numai iubirea ne fericește, ne mulțumește, ne împlinește. Să nu fim deci indiferenți față de „cei ca Lazăr” din jurul nostru. Să avem milă și iubire făptuitoare. Să nu lăsăm ca mila noastră să treacă cu indiferență pe lângă ei, deoarece iubirea este responsabilitatea supremă pentru altul. Când iubești cu adevărat, te simți responsabil față de cel și cei pe care-i iubești. Făcând binele din iubire, vom aduce mângâiere celor mai triști ca noi și vom face dovada că am înțeles faptul că atâta valorăm ca oameni, câtă bucurie facem în jurul nostru. Fapta de milostenie ne ajută să avem părtășie de lumină și să-L cunoaștem pe Dumnezeu ca lumină. Amin.

SFINȚII ARHANGHELI MIHAIL ȘI GAVRIIL

Sfinții Arhanghelii sunt așezați de Dumnezeu peste cetele îngeresti, având misiunea cea mai înaltă, împlinind voia Lui Dumnezeu pe pământ și să ajute oamenilor la împlinirea poruncile Lui. Ei au fost creați de Dumnezeu mai înainte de om și de lumea văzută, dar nu prin cuvânt, ci numai cât a gândit, Dumnezeu i-a și creat. Despre îngeri, Biserica ne învață că ei sunt „duhuri slujitoare” (Evrei, 1, 14), adică ființe fără de trupuri, slugi credincioase lui Dumnezeu și totodată prieteni și ocrotitori ai noștri, puși de Dumnezeu, pe drumul anevoios de la leagăn, la patria cerească, la „Cerul și pământul nou”, ce vor să fie. Cetele îngeresti sunt împărțite în trei ierarhii. Ierarhia cea mai de sus, aproape de Preasfânta Treime, este formată din Serafimi, Heruvimi și Tronuri. Ei stau în jurul tronului lui Dumnezeu înconjurăți în văpaie de foc și fac cunoscută voia Lui îngerilor de mai jos. Ierarhia din mijloc este formată din Domnii, Puteri și Stăpânii. Ei domnesc peste îngerii de mai jos și stăpânesc puterile iadului și întreg Universul. Ierarhia cea mai de jos este formată din Începătorii, Arhanghelii și Îngeri. Aceștia sunt cei mai aproape de oameni, cărora le fac cunoscută voia lui Dumnezeu și-i ajută să scape de cursele și atacurile îngerilor răi, adică de ispitele și amăgirile diavolilor. Sfinții Arhangheli sunt în număr de șapte și anume: Mihail, Gavriil, Rafail, Uriil, Salatiil, Gudiil și Varahiil. Dintre toți aceștia, cei mai cunoscuți sunt Arhanghelii Mihail și Gavriil. Arhanghelul Mihail este numit „puterea Lui Dumnezeu” și are slujba de a păzi legea Lui Dumnezeu și de a birui puterea vrășmașilor. Sfântul Arhanghel Gavriil este realizatorul unor porunci dumnezeiești de mare importanță pentru sufletele noastre. Lui i s-a încredințat vestea coplesitoare pentru îngeri și mai ales pentru oameni: întruparea lui Dumnezeu. El este interpretul către Dumnezeu al rugăciunilor Sfinților Părinți ai Maicii Domnului, Ioachim și Ana, se mai arată și preotului Zaharia și soției sale Elisabeta, întărindu-le nădejdea că vor avea ca urmaș pe Sfântul Ioan Botezătorul. Îngerul Gavriil este numit „bărbat-Dumnezeu” și aduce bunele vestiri de bucurie. El se prezintă Sfintei Fecioare Maria, ca sol al Dumnezeirii, aducându-i vestea nașterii lui Mesia. El este mesagerul păcii în lume și al binevoirii între toți oamenii și poartă un crin în mână. Sfinții Arhangheli sunt cei dintâi mijlocitori între Dumnezeu și oameni, sunt păzitorii noștri, ai familiilor creștine, ai mamelor, văduvelor și orfanilor. Să ne străduim să trăim o viață cinstită, pentru a fi a aproape de îngeri, iar la judecată, ca martorii faptelor noastre, să ne ajute la mântuirea noastră. Biserica ne îndeamnă să cinștim îngerii buni precum cinștim și sfinții, să le ascultăm șoaptele, să-i chemăm în ajutor și să rugăm fiecare pe Dumnezeu, să ne dea „înger de pace, credincios, îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre”.

Prietenia creștină este icoană a raiului. Creștinismul este cea mai mare și mai desăvârșită școală a prieteniei. Biserica nu este altceva decât un stadion de întrecere în iubire, având drept țel la capătul alergării, mântuirea. Aceasta pentru că Mântuitorul nostru Iisus Hristos, coborât prin dragostea Tatălui față de lume, socotește mântuirea ca un act sublim al prieteniei divine. Creștinismul are la baza lui actul ultim al celei mai sublime prietenii, adică moartea pentru prietenii. Modelul desăvârșit de prietenie și de iubire este Mântuitorul nostru Iisus Hristos care proclamă că adevărata prietenie cere o dragoste încununată de jertfă, căci spune: „*Dragoste mai mare decât aceea ca cineva să-și pună sufletul pentru prietenii săi, nimeni nu are. De veți face câte vă poruncesc, prietenii mei sunteți*”. (Ioan 15, 13-14). După învățătura creștină, Dumnezeu este iubire, adică prietenie, armonie și unitate între persoanele Sfintei Treimi. Viața intra-trinitară este realizarea desăvârșită a comuniunii în iubire, adică a prieteniei, și constituie modelul suprem pentru noi. Mântuitorul Iisus Hristos reface prietenia dintre noi și Dumnezeu, stricată prin păcat. Prin Iisus Hristos, creștinii devin prieteni ai lui Dumnezeu și prieteni între ei, ca fii adoptivi ai aceluiași Dumnezeu. Însăși mântuirea este un act sublim al prieteniei divine, arătată față de noi de Fiul lui Dumnezeu, Care își dă viața pentru prietenii. Prietenia creștină se adresează tuturor oamenilor, dar în practică ea se manifestă prin legătura dintre doi sau mai mulți. Mântuitorul Însuși, care îi iubea pe toți Apostolii și întreaga lume cu o iubire egală, a arătat o afecțiune deosebită lui Lazăr, pe care l-a înviat din morți și lui Ioan care își rezema capul pe pieptul Lui la Cina cea de Taină. Prietenia a primit în creștinism o nouă fundamentare prin porunca iubirii aproapelui și a devenit un element constitutiv al învățăturii creștine. Încă de la începutul creștinismului, prietenia a fost realizată de creștini, care s-au unit într-o singură familie care este Biserica (Faptele Apostolilor 2, 41). Fiind uniți în credință și în dragoste, primii creștini au pus toate averile lor pentru ajutorul reciproc, încât ceea ce făceau era bine văzut de popor. Sfântul Ioan Gură de Aur spunea despre prietenie: „*Pentru ce ești singur? Pentru ce nu-ți faci mulți prieteni? Pentru ce nu te faci creatorul dragostei? Pentru ce mărginim dragostea noastră la unul sau la doi? Săracul cu prieteni este mai bogat decât bogații. Cât de mult ar crește puterea noastră, dacă am avea 1000 sau 2000 de prieteni*” (Sf. Ioan Gură de Aur, Cuvioasa Olimpiada, diaconița). Dacă prietenia nu este decât forma cea mai evoluată a iubirii sociale, totuși lipsa prieteniei înseamnă lipsa dragostei. Creștinismul este o religie a bucuriei, a sfintelor și marilor bucurii, pentru aceea „*alcătuirea unei grădini de bucurii alese și cultivarea ei este una din datorile noastre omenești și creștinești*” (Sf. Ioan Gură de Aur). În creștinism, prietenia specială a doi câte doi s-a realizat între Apostoli, iar prin această unire ei s-au bucurat de darurile dumnezeiești. Taina iubirii este motivul cel mai mare care îi atrage și îi susține pe oameni în prietenie și care se susține ea însăși prin prietenie. Viața comună a prietenilor e o bucurie comună și o suferință comună, pentru că prietenul credincios socotește nefericirile prietenului drept nefericirile sale și le suportă împreună cu acela. Primirea în suflet a prietenului adună într-o unitate două

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Miercuri 5 noiembrie	17:00	Paraclisul Sf. icoane Portărița
Vineri 7 noiembrie	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 8 noiembrie	07:00– 11:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Pomenirea celor adormiți
	17:00	Vecernie
Duminică 9 noiembrie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie
	11:15	Program de bibliotecă

Darurile lui Dumnezeu

Un om se plânge de soarta lui și cârtea împotriva lui Dumnezeu: „*Unora le trimite Dumnezeu multă bogăție, dar mie nu mi-a dat nimic*”. Auzind acestea, un bătrân i-a spus: „*Oare ești atât de sărac, cum te viați? Ți-a dat Dumnezeu tinerețe și sănătate?*”. „*Acestea, ce-i drept, mi le-a dat: cu puterea și cu sănătatea stau bine*”. L-a luat bătrânul de mână dreaptă și l-a întrebat: „*Ți-ai tăia această mână pentru o mie de lei?*”. „*Nu, nu mi-aș tăia-o*”. „*Dar stânga?*”. „*Nici stânga*”. „*Dar ai fi de acord să fii orb pentru zece mii de lei?*”. „*Doamne ferește! Pentru toți banii din lume, nu mi-aș da vederea*”. „*Vezi, a spus bătrânul, câte bogății ți-a dăruit Dumnezeu, iar tu te plângi?*”.

Dragoste pentru mântuire

Trei călugări s-au dus la un bătrân încercat în viața duhovnicească și au început să se laude cu nevoințele lor. „*Eu am învățat pe dinafară tot Vechiul și tot Noul Testament*”, a zis cel dintâi. „*Ai umplut văzduhul de vorbe*”, i-a răspuns bătrânul. Al doilea a început și el: „*Eu, părinte, mi-am copiat toată Sfânta Scriptură*!”. „*Nici tu n-ai vreun folos din lucrarea ta*”, i-a zis bătrânul. „*Eu, părinte, fac minuni*!”, a strigat al treilea. „*Nici tu nu ai folos*”, i-a spus bătrânul și acestuia, „*fiindcă și tu ai alungat de la tine dragostea*”. „*Dacă vreți să vă mântuiți, să aveți dragoste și milă față de aproapele vostru*”.

Să privim la noi

A fost odată un porumbel care își tot schimba cuibul, fiindcă nu putea să sufere mirosul neplăcut, acru, de care erau pătrunse cuiburile. Într-o bună zi, s-a plâns de asta unui porumbel bătrân și încercat. Acesta, după ce l-a ascultat, i-a zis: „*la aminte, faptul că te tot muți dintr-un cuib în altul nu schimbă nimic, fiindcă mirosul care te supără atât de mult nu vine de la cuib, ci de la tine însuși*”.

Omul, ca și toate celelalte vietăți, este creat de Dumnezeu din iubirea sa infinită. Dar omul este doar o creatură și înțelepciunea sau puterile sale nici nu pot fi comparate cu cele ale Domnului. Însă, oamenii mândri păcătuiesc îndrăznind să creadă că nimic nu este mai presus de ei și că toate, mai devreme sau mai târziu, le sunt accesibile. Omul credincios știe, însă, că nu mintea și nici puterea, ci doar iubirea le poate cuprinde pe toate. *Procedează astfel încât fapta să țină locul cuvântului și vorbește astfel încât cuvântul să țină locul faptei. Nu ești înfrânt atunci când ai căzut la pământ, ci atunci când ai renunțat la luptă.*

